

Sygn. akt IV U 173/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2014 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania H. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 11 stycznia 2013 r. i 31 stycznia 2013 r. Nr (...)

w sprawie H. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje H. N. prawo do emerytury od dnia 01 stycznia 2013 r.

Sygn. akt IV U 173/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11.01.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153 poz. 1227) w związku z § 4 rozporządzenia rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 43 poz. 8 ze zm.), ponieważ wnioskodawca nie wykazał co najmniej 15 lat zatrudnienia w warunkach szczególnych a ponadto nie rozwiązał stosunku pracy.

Odwołanie od tej decyzji złożył H. N., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury w wieku obniżonym, argumentując, iż pozwany ZUS bezzasadnie odmówił mu zaliczenia okresu służby wojskowej do okresu pracy w warunkach szczególnych, a ponadto odmówił zaliczenia okresów zatrudnienia od dnia 6.08.1975 r. do 31.08.1978 r. oraz okresu od 16.10.1978 r. do 16.04.1986 r. Przy czym ubezpieczony podał jedynie skróty zakładów pracy. Do odwołania załączył oświadczenia świadków. Ponadto w dniu 31.01.2013 r. pozwany ZUS wydał decyzję emerytalną wobec ubezpieczonego o identycznej treści co decyzja z dnia 11.01.2013 r. od której również odwołanie złożył ubezpieczony.

W odpowiedzi na odwołania pozwany oddział rentowy wnosił o ich oddalenie argumentując, że brak jest podstaw do zaliczenia wymienionych okresów zatrudnienia ubezpieczonego jako pracę w warunkach szczególnych ponieważ nie przedłożył on świadectw pracy odpowiadających wymogom § 2 ust. 2 cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r., zaś zeznania świadków zdaniem pozwanego nie mogą stanowić źródła dowodowego.

Sąd połączył obydwie sprawy do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia. Z uwagi na identyczną treść obydwu decyzji Sąd rozpatrywał odwołanie od tej wydanej wcześniej tj. z dnia 11.01.2013 r.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony H. N. ur. (...) złożył w dniu 28.11.2012 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych dokumentów a w szczególności świadectw pracy pozwany ZUS uznał za udowodniony na dzień 1.01.1999 r. okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 25 lat 10 miesięcy i 16 dni w tym 2 lata 7 miesięcy i 2 dni zatrudnienia w warunkach szczególnych. Do pracy w warunkach szczególnych zaliczył okres zatrudnienia od 7.07.1970 r. do 24.04.1972 r. oraz okres od 10.05.1974 r. do 10.08.1974 r. a także okres od 17.10.1974 r. do 26.04.1975 r. Innych okresów nie zaliczył, ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectw pracy w warunkach szczególnych.

Zaskarżoną decyzją z dnia 11.01.2013 r. pozwany ZUS odmówił wnioskodawcy przyznania prawa do emerytury w wieku obniżonym. H. N. pozostawał w zatrudnieniu do dnia 16.01.2013 r.

Na rozprawie ubezpieczony domagał się zaliczenia do kategorii prac w warunkach szczególnych okresu pełnienia służby wojskowej od dnia 25.04.1972 r. do 11.04.1974 r., ponieważ przed powołaniem do służby wojskowej był zatrudniony w warunkach szczególnych w (...) od 07.07.1970 roku i po odbyciu służby wojskowej powrócił do dotychczasowego pracodawcy. Następnie ubezpieczony domagał się aby do kategorii prac w warunkach szczególnych zaliczyć okres zatrudnienia od 6.08.1975 r. do 31.08.1978 r. w Przedsiębiorstwie (...) w W. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego. W okresie tym ubezpieczony był zatrudniony jako kierowca samochodu ciężarowego marki S. i zajmował się rozwożeniem zaopatrzenia do kiosków ruchu i klubów. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (akta osobowe oraz zeznania ubezpieczonego i świadka R. G. k. 16v i 35v a.s., oraz 33v a.s.). Kolejnym okresem zatrudnienia w warunkach szczególnych był okres pracy ubezpieczonego od dnia 16.10.1978 r. do 11.04.1986 r. w Okręgowym Zakładzie (...) w P., gdzie również pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego. Jego praca polegała na tym, że dowoził materiały budowlane samochodami ciężarowymi na teren budowy dróg, ponadto jeździł cysterną dowożąc paliwo do maszyn na budowy (zeznania świadków T. C. i L. D. k. 35 a.s. oraz zeznania ubezpieczonego k. 35v a.s. a także akta osobowe). W aktach osobowych z obydwu tych zakładów znajdują się umowy o pracę, angaże płacowe oraz opinie służbowe, z których wynika, że ubezpieczony wykonywał w tych zakładach pracę na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego.

W ocenie Sądu Okręgowego zebrane w sprawie dowody dają podstawę aby obydwie sporne okresy, pomimo braku świadectw pracy w warunkach szczególnych, zaliczyć do kategorii pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. wykaz A dział VIII poz. 2. Przepis ten stanowi, iż do tej kategorii zatrudnienia należą prace kierowców samochodów o ciężarze całkowitym przekraczającym 3,5 tony a także pojazdów typu cysterna. Ponadto zdaniem Sądu uzasadnione jest roszczenie ubezpieczonego, aby do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych uwzględnić okres odbywania zasadniczej służby wojskowej od dnia 25.04.1972 r. do 11.04.1974 r., ponieważ przed powołaniem do odbycia zasadniczej służby wojskowej ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu w (...) i jego praca została przez ZUS zaliczona do kategorii prac w warunkach szczególnych. Po odbyciu służby wojskowej powrócił on na dotychczasowe stanowisko. W świetle ukształtowanego orzecznictwa sądowego w takim przypadku okres odbywania służby wojskowej zalicza się do stażu zatrudnienia w warunkach szczególnych. Po doliczeniu tych trzech spornych okresów do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych uznanego przez ZUS tj. 2 lata 7 miesięcy i 10 dni łączny okres zatrudnienia w tej kategorii na dzień 1.01.1999 roku wynosi 15 lat i 14 dni. Zatem w ocenie Sądu ubezpieczony spełnił sporny warunek zatrudnienia w tej kategorii w rozumieniu § 4 ust. 1 pkt. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r.. Pozostałe przesłanki wymienione w

§ 3 i § 4 ust. 1 pkt. 1 cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów, do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury nie budziły wątpliwości.

W tej sytuacji Sąd przyjął, że na dzień 1.01.1999 r. ubezpieczony nabył prawo do emerytury w wieku obniżonym, ponieważ od tej daty weszła zmiana przepisów, która nie wymagała rozwiązania stosunku pracy w celu nabycia uprawnień emerytalnych. Dlatego też Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 1.01.2013 r.